

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

22. De annis regni Sedeciæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

De annis regni Sedecia.

Vigefimum & primum aetatis annum habebat Sedecias, cum regnare cepisset, & vndecim annis regnavit in Ierusalem. Idem repetitur 2. Paral. 36. v.11. & Ierem. 52. v. 1. quem annorum numerum integrum retinent auctores q. præced. laudati, & plures alij. Nonnulli tamen è recentioribus vltimum Sedecia Chronologicum non computant: ego verò illum aut explerum fuisse cum Nabuzardan ciuitatem incenderet, vt diserte tradunt Torneil- & Sallianus, aut potius tam propè à fine abfuisse, vt moraliter pro absoluto haberi possit, quod autumat Paludan. tract. 4. c. vltimo: vbi conclusione 2. ait Sedeciam inire mense quinto, conclusione verò quinta, eum putat vnde- ante partem regni sui exacto captum à Chaldaeis & abductum in Babylonem. Non autem dubium quin Sedecias mense quarto, in manus Chaldaeorum inci- dit. Idem censent, qui annos seruitutis Babylonicæ auspiciantur post annum vndecimum Sedecia vt Chronicum Alexand. vel Templum dirutum volunt Chronologicis à transmigratiōe Iechoniae, cum Beda, Adone, Baruch in cap. 6. Baruch, Pererio lib. 10. in Dan. q. 3. Cornelius idem supponit Baruch 6. v. 2. ante §. Aliter has. Et Castrius in Chronotaxi prophetiarum Ieremiae, &c.

Sedecias regnat 11 annis Chronologicis.

2. Obijci possunt primò, hæc verba Ieremiae cap. 32. v. 1. Verbum quod factum est Ieremiam à Domino in anno decimo Sedecia regis Iuda, ipse est annus decimus octauus Nabuchodonosor. Respondent Paludanus, Sanctius, Torneillus, vltimos dies anni decimi Sedecia cõcurriffe cum primis diebus anni decimi octauis Nabuchodonosoris, quod ad oraculi Ieremiae veritatem sufficit: esto totus serè annus vndecimus Sedecia, cum 18. Nabuchodonosoris congruat. Quæ responsio valde probabilis est, quamuis nec sit improbabile Prophetam loqui de anno Sedecia completo, vel de anno vulgari Iudaico, ita vt verba illa, ipse est annus 18. Nabuchodonosor, significant annum Iudaicum vltimum, quo Sedecias decimum annum complebat, & Nabuchodonosor decimum octauum auspiciabatur, quem admodum de anno 13. & 14. Neronis alibi dixi. Neque enim illo cap. 2. præcedenti Ieremias ita accurate annos digerit, sicuti cap. 39. & 52. in quibus plarium annorum continua serie fluentium meminit.

Obiectio.

Resp. 1.

Resp. 2.

3. Obijci potest 2. illud 2. Paralip. 36. v. 10. cumq; anni circulus volueretur, misit Nabuchodonosor rex, qui adduxerunt eum (Iechoniam) in Babylonem &c. Regem veniens constituit Sedeciam. Sunt enim, vt Sanctius & Mariana, qui hæc referunt anni communis exordium, quod est in mense Nisan, quando repente Vere solent

Obiectio 2.

ilippi

Chronologia Testamenti

IV

7

H. IPR
...
...
...

Resp. 1.

solent reges ad bella procedere, quod lib. 2. Reg. cap. 11. v. 1. de David
Verum hanc interpretationem non tenet Hugo Cardinalis, dum
cum, clauso, inquit, anno, non à principio regni, quibus verbis ostendit
num non communem, sed regni vel lechoniz, vel Nabuchodonosor
cere. Lyranus 2. Paralip. 36. lit. h. reuolutionem anni ait esse tempus
cedendi ad bellum, post tres menses & 10. dies coronationis lechonia

Resp. 2.

æquè referri potest, ad quintum mensem Iudaicum quam ad primu
nus putat occiso Ioakimo nouem circiter mensium interregnum
ei subrogatum lechoniam per tres menses & decem dies, quibus
cimus Ioakimi absolutus fuerit, antequam Sedecias rex confutur
merito, vel expresse vel tacite rejicitur à Sanctio, Tornielo, Saliar
Paludano & alijs, qui Sedeciam lechoniz, nullo fermè interpositi
spatio substituunt, idque exigente annorum Nabuchodonosor
Sedeciz connexionem, quæ nullum inter lechoniz exilium & Sedec
parum, patitur interuallum (nisi forte aliquot hebdomadam)
anni vndecim Sedeciz attribuantur.

Resp. 3.

4. Tornielus ad an. m. 3435. num. 8. ea verba accipit de reuolu
dum finita, & ad annos regni Ioakim applicat, ac si dictum esset, cum
dem anno Ioakimi vndecimo misit Nabuchodonosor &c. Nec
interpretatione discedit Petauius an. m. 4115. vbi simpliciter hoc ad
mi annum vertentem rejicit. Quod & Paludanus admittit eo sensu
niellus: putat tamen etiam intelligi posse, de annorum Nabuchodonosor
principio, vt sensus sit, Nabuchodonosor cum iam euolutus esset
septimi regni eius, & adesset octauus, misit qui lechoniam abdu
xeris hæc contigisse anno vndecimo Ioakimi ad finem vergente,
bus non officies; malo tamen hunc anni circulum ad tempora Na
nosoris, cuius illo vericulo meminit sacer historicus, accommodat
sens negotium inceptum fuerit expirante anno septimo illius, tunc
uo perfectum, nempe in reuolutione annui circuli, quo ab anno
octauum fiebat progressus. Vtrum ex Ezechielis 33. v. 1. & cap. 40.
sit, euer sam fuisse ciuitatem anno duodecimo transmigrations
locis expendam.

IV. REGVM XXV. v. 1. & 2.

Quando
capta le-
rusalem.

1. Factum est autem anno nono regni eius mense decimo, decima die mensis
donosor rex Babylonis, ipse & omnis exercitus eius in Ierusalem, & circum
& extruxerunt in circuitu eius munitiones. Et clausa est ciuitas atq; vallata
num Sedecia, nona die mensis. Clarius quoad Chronographiam hæc

Jerem. 39. v. 1. & 2. Anno nono Sedecia regis Iuda mensis decimo venit Nabuchodonosor rex Babilonis, & omnis exercitus eius ad Ierusalem & obsidebat eam. Vndecimo autem anno mensis quarto, quinta mensis aperta est ciuitas. Rursus eadem inculcantur Ier. 39. vers. 4. & seq. iisdem ferè verbis, quibus lib. 4. Reg. v. 1. & 2.

2. Hic recolendum 1. quod nuper monebam, annum hunc nonum Sedecia non nisi scriptorum sensu currentem intelligi, sicut hoc eodem cap. v. 8. decimum nonum Nabuchodonosoris, non absolutus sed fluens accipitur: nec est ratio cur patemus annum vndecimum Sedecia, cuius hic fit mentio, fuisse completum. Alias in eodè narrationis contextu admittenda foret modò currentis anni, modo peracti amphibologia. Rursus cum Ieremias cap. 52. anni septimi decimo octauo, vigesim tertij Nabuchodonosoris meminit, existimo pariter eum loqui de ijs annis qui necdum omnino effluerant, sicut adhuc in fluxu erant non completi. & Sedecia ante recenset; esto non omnes isti anni pari passu decurrerent, cum fieri possit, prout vniuersus annus de initio, de medio alius, alius de fine sui cursus intelligatur, sicut scriptum anno v. g. 1634. æræ Christi currente factum dicitur, siue in Ianuario, siue in Iulio, siue Decembri contigerit.

3. Notandum 2. Ciuitatem dici apertam fuisse die quinta mensis quarti. Ierem. 39. v. 2. editionis Latinæ, quia cœpit illa apertio fieri: at verò liber quartus Regum, & cap. 52. Ieremias, eam nona die factam referunt, Hebraicè, Latinè, Græcè, quia fractura tunc demum completa fuit, ita vt Chaldæi Vibem ingrederentur & totam caperent. Tostatus hic q. 5. censet Babylonios die quinta munito ex tere die nona interiore potitos. Aliqui tamen suspicantur textum Latinum illo cap. 39. Ieremias esse corruptum, & pro quinta die, reponendam esse nonam, vt ibidem Hebræus, Græcus, Chaldæus, & nonnulli è Latinis Codicibus habent.

4. Notan. 3. ex Iosephi sententia obsidionem hanc tenuisse menses 18. vnum mensem addit Abulenſis. Quod conuenit eorum supputationi, qui Vibis exortum anno vndecimo Sedecia ineunti probabiliter inscribunt: malo tamen cum Torniello, Saliano, Paludano & antiquioribus, qui annum primum Urbis euerse, cum 12. transmigrationis Iechonia componunt, cladem hanc & finem anni illius vndecimi differre, & obsidionis totius tempus in duos annos & sex circiter menses extendere. Anno ante æram Christi 593. circa mensem quintum ordior annum nonum Sedecia, quo anno, decima die mensis decimi, ineunte mense Vrbis obsideri cœpta est: anno verò ante æram Christi 590. ad æstatis initium, quarto scilicet mense expugnata. Quod ex dicendis clarius apparebit: Iosephi computus de annis euerse ciuitatis falsus est: de mensibus obsidionis quæ ex parte verum esse, non affirmo.

Anno 9.
Sedecia
adhuc flu-
ente.

Mense 4.
die 5. an. 93

Quandiu
obessa fue-
rit Ierusa-
lem.

ilippi

nologia
estamenti

IV

Quest. Chron. P. 2.

dd

IV. RE-

Quoto
mense &
die exusta.

Mense quinto, septima die mensis, iste est annus nonus decimus regis Balthazar Nabuzardan & c. & succendit domum Domini, & domum Regis, & domum leu. Hoc eodem anno & mense, sed die decima patrum scribitur in v. 12. Sed communis & commoda horum locorum interpretatio est, quod facinori die septima initium, finem decima impostum. Sive quod die septima è Rablata, se in viam dederit, decima in Urbem peruenit. Etius & Salius explicant: sive quod septima venerit, & decima inter Mariana, Sa in hunc locum, Tostatus q. 8. Pradus Ezech. 4. Calender bræum, Volunt nonnulli, vt Lycanus excitatum die 7. incendium, & quod Abulensis non probat.

QVÆSTIO XXIII.

Quid nonnulli de tempore excidij Ierosolymitani senserint.

Iosephi
ratione.

1. Iosephus lib. 10. Antiq. cap. 8. sic scribit ex Rufini versione: **F**uerunt Iosephus Dauidicæ reges) viginti & vnus vsq; ad vltimum regem, regumque omnes annis nongentis & quatuordecim, mensibus sex, diebus quibus principatum tenuit, primus eorum Saul annis viginti, non tribu existens. Et paucis interiectis: Templum quoque succendit in initio mensis anno vndecimo Sedecia regis, octauo decimo anno donosor. Et Templum ita crematum est, post trecentos & septuaginta dies 6. diesque 10. ex quo illud constat ædificatum. Abegressu autem in Ægypto tunc erant anni mille sexaginta duo, mensis 6. dieque 10. verò vsque ad vastationem Templi, omne tempus fuit annorum millium quinquaginta septem, mensium sex, dierum decem. Ex quo patet, quod est Adam, vsque ad ea, quæ prouenerunt Templo, anni sunt tria milia septingenti tredecim, mensis sex, dies decem. Hæc autem meliori stylo scribit Gelenius, qui regibus reddidit annos quingentos quatuordecim, & 470. à diluuiò ad casum Templi reponit 1950. sic enim habet Gelenius.

Responsum

2. De Iosephi ratiocinijs aduertendum 1. Templum non esse in Neomenia quinti mensis: sed die septima, sive potius decima. 2. Annum octauum Nabuchodonosoris fuisse completum, quando conflagrauit. 3. Particulam illam temporis, *sex mensium & decem dierum* Iosepho inculcatam, vix fidem mereri: hæc enim ratione mundi ætatis, exodus, Templi fundatio in finem antepenultimi mensis, & quod penultimi incidisset: inde enim sex mensis & decem dies sequitur.